

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 5. Qua ratione omnis propria Voluntas fugienda sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. V.

Qua ratione omnis propria voluntas
fugienda sit.

S. Bern. Tom. 1. serm. 3. de Resur. Optimum medium, ut exequamur Dei voluntati, est spoliare nos propria voluntate. Voluntas inquit Bernardus, est, qua non est commota Deo & hominibus, sed nostra tantum: qua non volumus, non ad honorem Dei, non ad utilitatem vicini; sed propter nosmetipsos facimus: non ut placeat Deo, & prodesse fratribus; sed satisfacere motibus animorum. Non reperitur in rerum

Idem l. cit. & serm. de Sacr. Bap. monstrum adeo ferrox, neque tam crudeliter licet est propria voluntas: Cavemus ergo de voluntate, tanquam à viperâ pessimâ & medullosâ delus bestia, fera pessima, rapacissima lupa, & savissima.

Vultum, quantum in Deo displiceat propria voluntas, videmus: Quo furore Dominum Majestatis nostrae audiant & timeant servi propriae voluntatis. Propria ipsam subtrahit ab obsequio Dei. Secundo, dirigit filia quae sunt Dei. Ter id, quantum in se est, perimit ipsum Deum, quia vult, eum esse impotentem, insipientem: quia vellet, Deum peccata aut vindicasse aut velle aut ea noscere.

Jure merito igitur omnis propria voluntas à Deo odio habenda & fugienda est: ut potestatis, quae in principum iniquitatis, mortis infusio, destructio virtutum. Idque consilium Salvator, cum ait: Qui in vitam aeternam custodit eam, quando non appetit propriae eius, sed communis cum voluntate Dei, propriam amplius, sed Dei quaerit gloriam. Ut optineamque a vultu S. Bernardus, dimittentes propriam voluntatem, nihil amittimus, imò & lucratur plurimum.

Serm. 3. de Resur.

mutantes illam in melius. Etenim, cum humana nos
cumus voluntate, Divinam nobis appropriamus.

At qui penitus cognoscere desiderabit, quanta sit
talia voluntatis perversitas & malitia, consideret,
quanta sit Divinae voluntatis Bonitas: nam ut bene
notat Anselmus: *Voluntas propria illa est, qua est contra* Anselm.
voluntatem Dei. Igitur si Voluntas Dei est quoddam
bonum, quod continet omne bonum, summum & in-
divisibile bonum; propria voluntas e contrario erit ma-
lum aliquod, continens omne malum, summum & in-
divisibile malum. Semper ergo ob oculos considerationis
habenda sunt haec duo termini, veluti duo extrema
inter se infinite sibi invicem opposita: *Summum bonum, &*
non incommensurabile summum malum. Revereri, totoque cordis affectu
contemplari debes Divinam voluntatem; propriam autem
in rebus fugere & odio habere.

CAP. VI.

De Consolatione & gaudio, quod percipit Dei executurus voluntatem.

Consolatio & gaudium in executione Divini bene-
placiti, in rebus praesertim ex natura sua nocivis &
afflictivis, non excedit & superat duntaxat vim Naturae;
verum etiam a Cancellario Parisiensi vocatur *Miracu-
lum Gratiae.* Quod naturam a propria consideratione
& tristitia sublevat, erigitque ad considerationem &
gaudium rerum Divinarum. Hic est modus, quo Di-
vinam voluntatem adimplere debemus, non lubenter
tantum, sed etiam letanter: talis enim est Divinae vo-
luntatis dulcedo, ut sit ipsa dulcedo per essentiam: & ubi-
cunque reperitur, etiam in rebus amarissimis, confert dulce-
dinem. Unde optime dicebat Sanctus quidam: *Voluntas*
Dei semper est cum gaudio: esto namque crux & tribu-
latio ex natura sua minime dulces sint & appetibiles;
conjunctione tamen cum Divina voluntate supra modum
efficiuntur delectabiles & desiderabiles: veluti Sancti id
experimento suo comprobant.

Gerf. 2. p.
serm. de
solem. 55.

Rusbrochi
de virtut.
6. 5.